

ת"ד 9565/08 - מדינת ישראל נגד משה איבגי

בית משפט השלום לתעבורה בנכרת

ת"ד 13-9565 מדינת ישראל נ' איבגי

בפני כבוד השופט מנאל חליחל-דיאב
המאשימה מדינת ישראל
נגד משה איבגי
הנאשם

החלטה

במסגרת שמייעת הוכחות ביום 15/10/7, עתר בא כוח המאשימה להעברת הדיון למותה אחר, בטענה כי מותב זה נחשף לעברת התובורתי של עדת התביעה מספר 4 בכתב האישום.

בא כוח המאשימה טען כי הויל ומוותב זה נחשף לעברת התובורתי של העודה, אך שהעודה כך שהעודה ענתנה בחקירותה על איזה עבירה הורשעה מלבד העובדה שהיא נפסלה בגין עבירה זו.

סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד - 1984, קובע:

"**שופט לא ישבדין אם מצא, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי לייצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.**

ההלהקה לעילת פסנות קובעת כי יש להראות חשש ממשי למשוא פנים המבוסס היטב בעבודות המקירה. לא די בתחשוה סובייקטיבית של מתדין, אלא יש להציג על נתונים אובייקטיביים המעידים על חשש ממשי למשוא פנים.

חשיפה לעבר פלילי של נאשם בהליך פלילי איננה מקימה עילת פסנות:

512716317

"לא אחת נפסק כי עצם החשיפה לעברו הפלילי של נאשם אין בה כדי להוות עילה

עמוד 1

לפסילתו של שופט" (ע"פ 8854/00 אלמק"ס נ' מדינת ישראל (לא פורסם), להלן: פרשת אלמק"ס). אכן, "לא כל מידע על עברו של הנאשם או המטען ולא כל אמיירה המגלה מידע כלשהו על הרשעה קודמת צריכה להביא לפסילתו של שופט (מ' שmagar על פסילות שופט - בעקבות ידיד תרתי משמע) גבורות לשמעון אגרנט (תשמ"ז 87, 110)".

חשיית בית משפט לעברו הפלילי של הנאשם מחייבת עילה להעברת הדיון למוטב אחר, השאלה הינה האם יש באשר נחשף אליו בית המשפט, כדי להוות "מסה קריטית" אשר ממשועורה חשש.

בענינו מדובר בעודה ולא בנאשם וכי הלכה זו נכונה שבעתים כאשר מדובר בעודה ולא בנאשם.

לאור האמור אני קובעת כי אין כל חשש ממשי למשוא פנים.

הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ו, 12 אוקטובר 2015, בהעדך
הצדדים.